

Με τη ματιά της αγάπης

/ [Ορθόδοξη πίστη](#)



Αν είχαμε αγάπη και συμπαθούσαμε και πονούσαμε τον πλησίον μας, δε θα είχαμε το νου μας στα ελαττώματα του πλησίον. (...) Και εμείς οι ίδιοι, αν είχαμε αγάπη, αυτή η αγάπη θα σκέπαζε κάθε σφάλμα, όπως ακριβώς έκαναν και οι άγιοι όταν έβλεπαν τα ελαττώματα των ανθρώπων. Γιατί μήπως είναι τυφλοί οι άγιοι και δε βλέπουν τα αμαρτήματα; Και ποιος μισεί τόσο πολύ την αμαρτία όσο οι άγιοι; Και όμως δε μισούν εκείνον που αμαρτάνει ούτε τον κατακρίνουν ούτε τον αποστρέφονται, αλλά υποφέρουν μαζί του, τον συμβουλεύουν, τον παρηγορούν, τον γιατρεύουν σαν άρρωστο μέλος του σώματός τους. Κάνουν τα πάντα για να τον σώσουν (...).

Και όπως η μητέρα που έχει άσχημο παιδί δεν το σιχαίνεται ούτε το αποφεύγει, αλλά μ'ευχαρίστηση το στολίζει και κάνει ό,τι μπορεί για να τ'ομορφύνει, έτσι πάντα σκεπάζουν, στολίζουν, φροντίζουν, ώστε και αυτόν που αμαρτάνει να διορθώσουν, την κατάλληλη στιγμή, και να μην αφήσουν να πάθει και κανένας άλλος κακό εξαιτίας του, αλλά και οι ίδιοι να προκόψουν περισσότερο στην αγάπη του Χριστού.

απόσπασμα απ'το βιβλίο «Αββά Δωροθέου -Έργα ασκητικά», εκδ. Ετοιμασία (C

2005)

υγ: Τη φωτογραφία τη βρήκα στο google. Είναι ο π.Γαλακτίων της Σιμωνόπετρας. Γεμάτος αγάπη, πάντα χαμογελαστός και με λόγο παρηγορητικό.

υγ2: Συγχωρέστε με που δεν απάντησα στα σχόλιά σας αυτές τις μέρες... Ελπίζω σήμερα-αύριο να τα καταφέρω ☐☐

Πηγή: aoratigonia.blogspot.gr